

Befarne ansees for begrundet; men hvad Tjenesten paa Transportbaadene angaaer, da kan jeg ikke see rettere, end at det vil være meget ubensigtsmæssigt at stoppe 16 Befarne i Februar Maaned og holde dem med Underholdningspenge til op i Juli, for til den Tid at lade dem tjene ombord i Baade, der skulle føre til og fra Peiren nogle af Hærens Afdelinger. Det er saa noeconomist, baade med Hensyn til Mandskab og til Penge, som vel tænkes kan; man maatte kunne commandere til denne Tjeneste Befarne fra de udrustede Skibe, eller ialfald være istand til at faae Tjenesten udført billigere ved at forbyre det fornødne Mandskab for de saa Dage, den hele Transport staaer paa. Der er forskjellige andre Uoverensstemmelse, og jeg skal navnlig nævne een, som forsaavidt er til Fordeel for Ministeriets Beregning, som den ikke giver det samme Antal fast Mandskab som det, der er beregnet i det foreliggende Regulativ. Men dertil skal jeg atter bemærke, deels at det Mandskab, der er i Vestindien, billigtvis maa regnes med blandt det aarlige Udrustningsmandskab og altsaa fradrages den aarlige Indtækt, og deels at de saa faste Folk, nemlig 6, der gaae til Ostindien med „Tordenstjold“, ogsaa billigtvis bør regnes med; thi Folgen er ellers den, at man stiller 6 Mand til Tjeneste for et internationalt Selskab, eller, om man vil, for et Firma her i Kjøbenhavn, og til samme Tid indkalder 6 af Landets Børnepligtige til at gjøre Tjeneste i deres Sted. Med Hensyn til det hele Antal er det jo imidlertid et mindre Punkt at opholde sig ved. Forskjellen mellem Ministeriets og Udvalgets Beregning kan som sagt alene søges i de to Omstændigheder, deels at „Absalon“ og „Esbern Snare“ ere medregne i det ikke trykte Exemplar af Udrustningsplanen og derimod ikke ere medtagne i det trykte, og deels Hensynet til Transportbaadene. Jeg kan altsaa kun sige, at forsaavidt senere Forhandlinger maatte gaae ud paa at anerkjende ogsaa den Udvidelse af Udrustningsplanen, saa have vi Grund til at blive staaende ved de 410 Mand. Hvis ikke, vilde vi ikke have Grund dertil, naar det ikke maatte ansees for særdeles lidet ønskeligt for Mandskabets Skyld at komme ind paa en

Forandring. Det er de Betragtninger, jeg nærmest skal anstille. Dog skal jeg bemærke, at naar man holder denne ikke trykte Liste over Dvælseskibene for Die, vil man see, at med „Thor“ og „Tordenstjold“ skulle vi udruste ikke mindre end 12 Skibe — foruden 8 Transportbaade — alle tilhørende Flaaden, og hvoraf de fleste ere Krigsskibe. Det er efter min Formening en Udrustning af en meget betænkkelig Størrelse, og jeg kan ikke antage, at just det har ligget i Udrustningsplanen, at udruste et saadant Antal; thi det vilde, om ikke i næste Finantsaar, saa dog ad Aare komme til at spise til Gontoen „Bedtjeholdelse af Flaadens Skibe og faste Inventarium.“

Marineministeren: Den ærede Ordfører henviste til en ny Forhandling i Udvalget; det samme gjorde jeg, og dermed havde jeg Grund til at troe, at denne Sag foreløbig var tilende; jeg tilstaaer, at jeg har for megen Afgtelse for Thingets Tid, til at jeg nu skulde begynde et længere Foredrag, hvortil der forelsten er rig Anledning, og holde Thinget hen en Time med Forhandling om denne Sag, som nu foreligger fuldstændig oplyst; men uheldigtvis har den ærede Ordfører ikke fundet for godt at benytte de Oplysninger, som foreligger. Jeg skal have den Seldfor nægtelse at lade Thinget være under Indtryk: af den ærede Ordførers veltalende Foredrag om denne Sag. Den ærede Ordfører har havt den Tilfredsstillelse, at det, der her staaer i Betænkningen, er nu engang kommet til at staae der og er gaaet ud over Land og Sø; det vil jo vise de Esfærende, hvilken overordentlig levende Interesse han har for deres Vel, om det saa ogsaa skulde være noget paa Marinetjenestens Bekostning; i den Tilfredsstillelse vil jeg ikke paa nogen Maade gjøre noget Skaar. Det faaer nu at gaae, og saa anbefaler jeg, at Sagen paany kommer under Forhandling i Udvalget, og jeg har da den Fortrøstning, at den ærede Ordfører ikke anden Gang vil faae Fleertallet til at gaae med sig; jeg maa nemlig gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Ordfører bestandig her taler om Udvalget, saa er det dog kun et